

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Digressio XV. De eadem præstantia, merito, & perfectione virtutis
Obedientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

quamvis ardua, in quibus invenitur voluntas propria.

Quin igitur ex hac hora intentionem meam, & votum meum renovo, & rursus, o Domine Deus! omnem meam voluntatem, & possessionem illius tibi soli, ac propter te Superioribus meis sacrifico?

Ita faciam: & hac addat mihi Deus, ut semper cogitando, me non venisse, ut facerem voluntatem meam, sed tuam Domine, qui fecisti me, & Superiorum meorum, qui susceperunt me, revertar per obedientiae laborem, fructum, & meritum, unde per inobedientiae desidiam recessi.

DIGRESSIO V.

De eadem praestantia, merito, & perfectione obedientiae.

THEOPHOBVS.

(1.)

Quod olim Hraelitarum Dux Moy- Exod. 6. 26.
ses Pharaoni suggessit dicens: De-
us Hebraeorum vocavit nos, ut eamus viam tri-
um dierum in solitudinem, & sacrificemus Do-
mino Deo nostro. Hoc ipsum vobis ex Aegyp-

73 gyp-

gyptiacâ mundi, & peccati servituti
egressis statuendum, iter nempe via
luminativæ trium dierum spatio con-
ciendum, ut acceptabile Deo sacri-
cium offeratis. Emensi estis hactenus
bidui viam; sacrificastis Domino tem-
porales substantias sive per paupertatem
sive per rerum mundanarum contemp-
tum, consecrastis carnem per casti-
tatem: restat, ut ipsum quoque proprium
judicij, & voluntatis caput in victimam
offeratis per obedientiam in præceptis
ac per patientiam in adversis. Hoc
nim solo nullum Omnipotenti gratum
æquè ac dignius sacrificium est. Vult
nôsse, quàm dignum, quàm gratum, &
supereminens? attendite diligenter ad
sequentia puncta.

Primum ita se habet: Parati sitis semper
ad obediendum, melius enim est
ex simplici obedientia quisquillas col-
ligere, urticas, & zizania extirpare,
quàm ex propria voluntate, sublimium
rerum cælestium contemplationi opera-
ram dare; & plus divini favoris ob-
tinere, qui ex pura obedientia sobriè
continenterque ad laudem Dei impu-
ducat, quàm qui rigidissimam abili-
tatem ex propria voluntate am-
petitur.

*Sacrifican-
da propria
voluntas.*

*Hof. in
spec. spirit
e. 2. Et ta-
bella spi-
rit.*
Meritum
obedientiæ
ex minimis
actibus.

Secundum: Posset aliquis sub uno momento tam humiliter, ac purè propter Deum obedire, propriamque exire, & abnegare voluntatem, ut amplius veriùsque in Deum sine medio duceretur, quàm si toto decennio in proprijs conceptibus, atque institutis magna cum devotione vixisset.

*Taulerus
apud Blos.
in Apolog.
c. 6.*

Tertium: Si quis Dei munere ad tam altum dignitatis gradum pervenisset, ut Deum re ipsâ semper visibiliter præsentem, secumque habitantem haberet, is, si ad aliquod opus obedientiæ evocaretur, humiliter Domino dicere deberet: Eja suavissime Deus; permitte me, obsecro, hanc obedientiam tui amore perficere. Certè humilis ista propriæ voluntatis abnegatio in illo homine multò gratior, jucundiorque Deo esset, quàm si ille idem tunc cum omnibus beatis Spiritibus cælum penetraret.

*Idem loc.
cit.*

MONOPH. Sublimia hæc, & planè meo cordi altissimè inscribenda sunt Obedientiæ elogia. Verùm circa hanc virtutem duas enodari cupio obscuritates; prima est, cur B. P. Benedictus obedientiam appellet *Arma fortissima*. Secunda, cur itidem *Arma præclara*?

PHILOTH. Cupio & ego non minus informari, quomodo Obedientiæ præclarissima virtus etiam Sacerdotali statui

An obedi-
entia solis
Regulari-
bus com-
petat?

statui congruat? hæc enim omnia, in illius encomium attulisti, solos Religiosos attingere videntur. Facilius enim quis dixerit, Sacerdotes, præcipue Præpositos, Decanos, Canonicos, & animarum Curatores potius dominari, quam subesse, & regere regi; unde & Rectores passim vocantur.

Omnes
creaturæ
habent sub-
jectionem.

THEOPH. Satisfacturus vestris queritis, ante omnia scire vos volo, obedientiæ virtutem omnibus omniumque mundi, nullo profus excepto, competere, siquidem perfectissimorum creaturarum hierarchia ita a summo Moderatore constituta est, ut omnes, a minimâ quavis, altera temper alteri per subjectionem quandam, inferioritatem subordinentur, usque ad absolutissimum solius Dei dominum.

Subditi de-
bent Superi-
ori amo-
rem.

III. Debet itaque (ut Philotheus respondet) debet quilibet superior, respectivè subditus Sacerdos videlicet Capellanus in ordine ad Parochum, Canonicus ad Præpositum animarum Pastor ad Decanum) superiori imprimis *Amorem*, & obsequium non secus, ac brachia, & manus omnium functionum capitis coadjutores ipsi cooperantur, ac deserunt. Sed præput e contra providè manus, & brachia

tractat, fovet, atque conservat, non
 tanquam aliena, sive mancipia, sed ne-
 cessaria sibi commembra. *Amorem* comi-
 tetur *Reverentia*, honor, respectus, ac
 bona existimatio; cum enim justitia
 virtus sit, quod suum est, unicuique tri-
 buens, tribue ergo tribus, quæ sua sunt:
Redde Superiori, redde inferiori, redde æ-
quali cuicumque, quod debes. Redde reve-
 rentiam *Pralato* & obedientiam; quorum
 altera cordis, altera corporis est; nec enim
 sufficit exterius obtemperare Superioribus, ni-
 si ex intimo cordis affectu sublimiter sentia-
 mus de illis. Reverentiam compleat O-
 bedientia in exequendis prompta, ac fa-
 cili voluntate ordinationibus sui Super-
 rioris: de quo ita *Basiliius Mag.* Si *Pau-*
lus Apostolus Christianos, & Dei Fi-
 lios jubet subditos esse etiam infidelibus,
 & impijs, qui humanâ lege imperandi
 potestatem acceperunt, qualis obedi-
 entia ei debebitur, qui a Deo ipso con-
 stitutus Præses, à legibus divinis po-
 testatem accepit? Vides ergo nec Sacer-
 dotes ab immenso supra adducto Obe-
 dientiæ merito excludi, quando ordi-
 nati sibi, *Amoris, Reverentiæ, & Obedi-*
entiæ intuitu exequuntur, quorum tenentur obligatione.

IV. Ad primam MONOHPILI
 propositionem dico, eâ de causâ di-
 vum

Ac Reve-
 rentiam.

S. Bern.
 serm. 3. de
 Adv.

Et obedien-
 tiam.

S. Basil.
 Constit.
 Mor. c. 23.

Obedi-
entia actus
cur dican-
tur arma
fortissima?

Participat
de omni-
potentia Dei.

Obedi-
entia miracu-
la grandia.
Ex Menol.
23. Aug.

Ex eod.
23. Janu.

vum Legislatrorem Obidentia
Arma fortissima, vel quia diabolus
plus odit, & magis in subito
impugnat, quam obedientiam
tanquam validissimam contra se
tutam: vel quia magnis cogitationibus
possibilia quævis aggreditur, oblitus
omnia perumpit, nihil sibi invium
tat, elementa transcendit, creaturis
nibus imperat: vel dicas, Obidentia
ma esse fortissima, quia ipsa, nescio
de omnipotentia divina participat
invincibilem Deum vincendo, & legi-
do Omnipotentem. Si enim, sicut
Gregorius Mag. *Obidentes eritis pro-*
fitis vestris, obediēt Deus orationibus,
voluntatibus vestris. Quod sibi
supererogatoriè probari cupis; cum
bi pauca è millibus Omnipotentis
dientia exempla. Chagnoaldus Benedi-
ctinus ex Abbatis jussu solitudinem
stissimam ingressus, ferocissimam
luam sibi occurrentem adortus, circum-
reddidit, & quasi rationis capax
lo, quo voluit, nutu circumduxit.
Maurus Placidum aquarum imperator
tum à Diyo BENEDICTO de
& interitu jussus extrahere, sine
succurrit, & ecce unda præcepit
ci obedientia, quasi firmissimum

rem, se solidam præbuit, atque calca-
bilem. Paulus (postea Virodunensis
Episcopus) ne deficiente ad cœnam pro
Fratribus pane, in pinsendo moram fa-
ceret, ejecto raptim igne clibanum æstu
serventissimum ingressus, pro scopis
eandem cucullo illæso, & illæsus repur-
gavit, panes aptè composuit, & cura-
vit, in ipso furno existens. Quid dicam
de beatissimo illo S. Galli Discipulo, ac
sociore, & nomine, præcipuè autem
Obedientiæ virtute MAGNO, qui
vino ex dolio hauriendo detentus, cum
Abbate vocante, *mox ex occupatis manibus,*
& quod agebat (dolio nondum occluso)
imperfectum reliquens, vicino obedientiæ pe-
te jubentis vocem sequeretur, ipso stupen-
te, & attonito quasi ad tantæ promp-
titudinis miraculum vino, redux, nec
gurgulam in terram fluxisse invenit. Hæc
sunt ergo fortissima illa Obedientiæ ar-
ma, quibus bestia, ignis, aqua, & cun-
ctia elementa triumphantur.

V. Quid dico de elementis, & be-
nignis, si vel ipsis mortuis omnipotens
imperat obedientia, & morem gerunt.
Præcepit civi Glaronensi in Helvetia Vr-
lo nuncupato, dudum mortuo, S. Frido-
linus Abbas, ut ad dandum sibi de cer-
tis bonis Monasterio legatis coram ju-
dice testimonium è tumulo surgeret;
obe-

*Ex eod. 22
Febr.*

1b. 6. Sepa

*Ex Reg.
6. 5.*

*S. Fridolinus virtute
obedientiæ
mortuum
suscitat.*

obedire mortuus, prodijt, ad dila-
 pagum cum Sancto processit, dicitur
 contra proprium suum fratrem et
 na denegantem, testimonium, et
 iterum repetijt tumbam. Epoca-
 mulo B. Stanislaus Cracoviz in
 niâ Episcopus Petrum quendam
 ante sepultum, ad perhibendam
 Boleslai Regis tribunali fidem, de
 gro a se vendito & pretio rite
 Episcopo persoluto. Obtemperavit
 ennalis mortuus, & redivivus ex
 Antistitem sanctum ad Regium
 tur tribunal, dataque desuper
 cã fide, rursus in pace quievit.

PHILOTH. Si licet & non
 conferre symbolam. Vidi aliquando
 hinc annis Bononiæ in Italia
 Corpus Beatæ Catharinæ dicte
 ensis (de quâ jam supra mentio
 est) per ferrea clatra mihi ostentat
 ornatissimâ sede collocatum, quod
 penitus incorruptum, quod, ramentis
 per flexibilibus membris esset, in
 novum sedile quatuor infra rotas
 fultum, ut quasi in currili rheu-
 lius huc vel illuc transvehi posse
 poni deberet, totum quantum ob
 nullo flexibilitatis membrorum
 indicio. At cum Superioriffa illi
 gâssset, ut sub Obedientiâ se in

Sic S. Sta-
 nislaus Ep.
 triennalem
 mortuum.

Corpus
 mortuum
 obedit jus-
 tiori Super-
 ioris.

sedem locaret, mox Corpus erectum,
& rigescens de se molle & flexile red-
ditum ultra subsedit, & se aptissime in
dictum sedile accommodavit. Ita li-
bellus de ejus vita, cum particulis tu-
mescit, & veli capitis istius Beatae mihi ab
illis Sanctimonialibus dono datus per-
hibet. Ideo lubens veneror absolu-
tum & potens S.^a Obedientiae in om-
nia creata viventia & mortua domi-
nium.

VI. THEOPH. Optimè ad rem
interlocutus es. Sed quid foret, Ec-
clesiasticum, seu Regularem Christi mi-
litem obedientiae merito de feris, debel-
latis, de caelo, vel terra, de vivis & mor-
tuis praclaras reportare victorias, nisi
eandem haec praestantissima virtus jam
omni panoplia instructum, & obarma-
tum doceret, semetipsum generosè vin-
cendo, motus omnes sub rationis im-
perium fortissimè subjugando, adver-
sitates quascunque invictissimo Marte su-
stinendo longè praestantiùs, quam de
ipsis elementis triumphare? Sanè

*Fortior est, qui se, quam qui fortissima vincit
Magna:*

Docet ergo Obedientia Magistra Re-
ligiosos immanem mundanorum in se
affectum catervam prosternere, atque
indoc-

Obedien-
tia docet
seipsum
vincere.

Quid doceat Regulares? quid Sacerdotes.

indomita propriae voluntatis, & cij (ceu Hydra) capita amputare. Docet Sacerdotes bonitatis, & dilectionis militiam prius in se ipsis exercitare per scientiam, & praxin calleant. Commisos ad spirituales pugnas mittere. Docet Religiosos veterem mentem, qui corrumpitur secundum desideriorum, deponere. Sacerdotes verum animarum regimen acceptare docet, quae Ecclesiae Dei diligentiam adhibere quando, subactis in se tentationibus, intimam tranquillitatem securi domus praesse didicerunt. Docet, dico, Religiosos in nulla ad se non spectantia, vel negotia saecularia immittunt. Clericos vero, non affectare, ut sint, sed virtutibus pollere, ut probentur, & ad animarum curas assumantur, nisi vocatos a Deo, adscitos a populo, impulsos a Spiritu Sancto, & velut viros venire.

Regul. c. 4. instr. 61.

c. 5. Obedientiae Religiosae capita. c. 7. gr. 4. c. 68.

VII. Docet, ac jubet Religiosos praeceptis Abbatis IN OMNIBUS OBEDI-
DIRE, & quidem, SINE MOROSITA-
moram nescire, & quod jubetur, non
non tepide, non cum murmure in ore,
corde, non cum malo animo facere: in
obedientia duris, & contrariis rebus patienter
amplecti, non laescere, vel discedere,
cui aliqua forte gravia, aut impossibilia

inguntur, suscipere cum omni mansuetudine, & obedientia jubentis imperium, non resistendo, non contradicendo: Neque solum Abbati, & Superioribus se promptum, velocem, & hilarem exhibere, sed etiam sibi invicem certatim pro Dei amore OMNI OBEDIENTIA se subdere, scilicet non uni solum, non duobus, non pluribus, non ista solum vice, non hac tantum in re, sed OMNI excogitabili, sine lege, sine termino, sine fine, sine mensura, ita ut non sit alius Obedientiae limes, quam terminus vitae, juxta Unigeniti Filij Dei exemplum, qui factus est Patri obediens usque ad mortem.

c. 71. &
72.
c. 7. gr. 3

VIII. Postremo docet Sacerdotes superiores suos (quos Divos Carolus Borromeus Congregationum Praefectos, intellige Capitulum Praepositos, & Rectores; appellat) observare; quasi eorum Dei gerentes; illis obedire promptum, & interno animi affectu mentem suam conformare, ita ut non sint proprii sectatores; mutationes, quibus eorum autoritas laedi, vel susurrations, quibus mutua charitas refrigerari posset, non aliter, quam pestem Congregationis, & omnis disciplinae fugere: quanto animo suscipere, si ea, quae in ipsis nominantur, Superiori manifestentur; etiam animo

Obedientiae Clericalis puncta. Ex ejusd. constit. c. 3. reg. 1. 3. 4. 5.

inograto suscipere, si corrigantur & rependantur, & quantum in se est, etiam aliorum correctionem: temeraria de consuetudine judicium summè cavere, omnemque laudem malevolentiam, amaritudinemque invidiam. O insignia talis Magistri documenta!

Zelosi Sacerdotes
persecutionibus obnoxij.

2. Tim.
4. 5.

Ezech. 23.
& seq.
Sint animo fortes.

2. Cor. 4.
6.

IX. Et quoniam strenui in Domini operatores, ac populi plurimorum censuris, calumniis, tractationibus, imò & persecutionibus expositi sunt, maxime eorum, quæ Ecclesiæ jura, sive immunitatem, bona sacrilegè invadunt, vel avertentes doctrinam, ad sua libertatibus sideria coacervarent sibi Magistris orientes auribus; idcirco hujus virtutis Arma fortissima eosdem immununt, ut constanti, invictosque, ac spiritus robore non verentur etiam inter gentes apostatras, duris indomabili corde, irritatores, subversores credulos, domum exasperantem, ac impetores, instando opportunè, impetore arguendo, obsecrando, & increpando se murum æreum, atque civitatem nitam pro domo Dei opponere exhibere in omnibus sicut impetores Dei Ministros IN MVLTIS PERSECUTIONIBUS, & tribulationibus, in

in angustijs, in plagis, in carceribus;
 in laboribus, in longanimitate, in suavitate,
 in Spiritu Sancto, in verbo veritatis, in vir-
 tute Dei: qui si mundo placere studuis-
 sent, si blandiri nobilibus, si adulari
 vitiosis & scandalosis, Deo non placu-
 issent, si non placuissent, non placuis-
 sent; Christi servi, Mediatōres Dei non
 fuissent, multo minus Vicarij, Specu-
 latores, animarumque Pastores; sed
 mercenarij fugitivi, declinantes ad avari-
 tiam suam, speculatores cæci, canes muti, Isaiā 56:
 non valentes latrare, dormientes, & aman-
 tes somnia.

X. Ex his jam solē meridiano clariūs
 elucet, quā prætactā Obedientiæ arma
 non modō fortia nuncupata sint, sed æ-
 que præclara. Præclara nempe, ac præcla-
 rissima; quandoquidem Obedientia om-
 nis iustitiæ, & perfectionis origo voca-
 tur, virtutum dux & magistra, mater
 charitatis fraternæ, concordiæ genitrix,
 tranquillitatis portus, securæ mentis ju-
 ge convivium; recta ad cælum via, Spi-
 ritus Sancti domicilium, castitatis um-
 braculum, innocentæ ornamentum, om-
 nium bonorum operum fidelissima cu-
 stodia, Christianæ perfectionis consum-
 matio, Monachorum gloria, veri Reli-
 giosi tessera, unicum Ecclesiasticæ &
 Monasticæ disciplinæ firmamentum, ve-

Obedi-
 tiæ insig-
 nia præco-
 nia.
 S. Aug. l.
 4. de civ.
 6. 10.
 S. Hier. &
 Trithem.
 loc. cit. &
 hom. 20.
 de vera
 Obed.

Aa

ri Chris

ri Christiani signaculum, Apostolici
 vatoris discipuli character, certa
 mentis securitas, & æterna salutis
 Omnium salus fidelium, omnium
 virtutum, omnium cibus Sancto-
 rum per quam Martyres ad palmam
 tyrij pervenerunt. Quodque rei
 est, Obedientia maxime Religio-
 rum est sine sanguinis effusione
 rium, nam quia arduum valde
 boriosum nimis certamen, &
 carnis tormentum est, liberum
 nem seipsum despiciere; ad per-
 se Religionis Obedientiam
 se totum, & voluntatem omnem
 sub imperio, ac potestate alterius
 petud resignare; hinc coronam
 Sanctis martyrium pro Christo
 dam contulit, hodie veris Christi-
 toribus Obedientia parat, ita ut
 vore moriatur securus, & ab omni
 da rationis timore liber, qui sub
 moris sui fideliter militavit. In quibus
 B. Bernardi discipulus Gerardus
 mortem tridui spatio in extasi
 ac tandem in se reversus dixit:
 bunal Christi ductus fui, ipsumque
 faciem Angelorum Regem conspexi
 mihi: Ecce locus tuus inter Fratres
 mox circumfallentibus Monachis

Est incre-
 entum
 Martyrium

*Trithe.
 loc. cit.*

*Æternæ
 gloriæ tes-
 tera.*

*Ex Menol.
 s. Mart.*

mis verbis exclamans : BONA EST
OBEDIENTIA, ad illius aureolam
capescendam evolavit.

XI. Quid illū (si Religiosorū exempla
desideratis) inter illustrissima sui tempo-
ris sidera, solem purissimū lacidissimè ac mi-
risicè exsplendescentem, & insolentissimo fulgore
orbem terrarum percellentem, simulque illu-
strantem universum, Sanctum Anselmum
tam celebrem, tantoque nomine dig-
nam effecit, ut Obedientiæ Martyr vocetur,
nisi quod (triumphatis Romæ per
publicam disputationem Schismaticis
Græcis, ideoque ab Urbano II. tali
applausu exceptus: *Benedictum sit cor tu-
um, spiritus tuus; os & sermo oris tui be-
nedictus:*) in Angliam reversurus Pon-
tificem accesserit, lamentabiliter con-
querendo, se fuisse e cœnobio extra-
ctum ad Archiepiscopatūs dignitatem,
in quā Obedientiæ fructibus, & merito
privatus esse debeat: neque rogare
desiderit, ut aliquem sibi viæ comitem
assignaret, cujus iussis humiliter ob-
temperaret, donec obtinuerit Edine-
rum Monachum, cujus (licet servi sui)
voluntati, ac nutui ad eō se subjecit
tantus Archipræsul, ut iussus aliquan-
do ob nimiam ab itinere defatigationem
in lecto quiescere, ac remanere, ne la-
tus quidem unquam ad commodiorem

Ex Menol.
21. Apr.

S. Ansel-
mus Obedi-
entiæ Mar-
tyr appella-
tus, &
cur.

quietem invertere aliter attentari
in sanctæ Obedientiæ virtute jussu
trâ quod pro Ecclesiæ legibus & ma-
nitate contra impia Regum
decreta ceu murum æneum oppu-
bis Sede & regno expulsus, quot
cutiones, tot incruenta passus sit
Sed nec desunt cruenta.

Ex Menol.

2. Maj.

Conradi
Engelber-
gensis Mo-
nach.

XII. Quid enim B. Conradus
gelbergensem nobilissimâ martyri-
mâ decoravit, nisi Obedientiâ
à suo Abbate missus ad tuendam
sacrilegos invasores rem domo
adacto in utrumque latus per
crone, & seipsum purpuravit, & bonis
frequentibus miraculis illustravit.

Ex menol.

11. Jul.

Placidi Dif-
fertinensis.

denique Placidum Disertinensis Com-
structorem, tam stupendum, tam
reddidit prodigiosum, ut abscissum
Rætia Comitis satellitibus cap-
trâque manu sustollens, velociter
tum tanquam nobilissimum jussu
Obedientiæ trophæum, applaudens
suâ sponte campanis, Abbati suo
lerit, & præsentarit, nisi eadem
ra Obedientiæ arma? quibus com-
farium Comitem, Monasterij bo-
jura tueri jussus, sacrum verticem
us subjecit per humilem Obedien-
Abbatis imperio, quam parricidii
ferro.

XIII. Sed num Regale Sacerdotium ab Obedientiæ martyrio, à martyrij laureolâ, vel cælestis laureæ coronâ exfors maneat, dum plures veritatis Doctores & Prædicatores, invictissimi Christi pugiles, imperterriti animarum Pastores in arenam descenderint pro Ecclesia, pro justitia, pro Religione & fi-

Episcopi
Veritatis &
Obedien-
tiæ Chri-
stianæ max
tyres.

decontra lupos, Reges, Imperatores, Tyrannos, quàm olim ex equo Troiano prodierint milites. En Athanasium pro Dei Filio toto pœnè orbe factum extorem, quia totum pœnè orbem in Arianismum collabentem unicus quasi Athlas sustinuit. En Chrysostomum contra nobiliorum hominum vivendi licentiam, ipsamque Imperatricem Eudoxiam insuperabiliter decertantem, & incredibiles in exilio sustinentem ærumnas. Ecce Thomam Cantuariensem pro Dei Ecclesia contra sacrilegas Henrici II. Angliæ Regis sanctiones: Stanislaum Polonum (de quo supra) contra illius alterius Herodis Boleslai notam libidinem: & S. Desiderium contra illam Galliæ Iezabelem: omnes hos summos Pastores & Archi-Præsules potentissimis lupis usque ad animæ suæ positionem heroicâ constantiâ resistentes: Ecce demum de communi Sancto- rum Sacerdotum numero Aquilinum

A a 3

Me-

Mediolani, Hippolytum Antiochia,
 stachium Nicomedia, Theodorum
 sareæ in Cappadocia, Crescentium
 Africa, Eulogium Corduba, The-
 quillinum Romæ lapidatum, Valde-
 num ibidem decollatum, Nithardum
 Sveciâ propter prædicandi ardorem
 confossum; qui omnes enarrantur
 res Presbyteri, præclaris hisce & lu-
 tissimis Obedientiæ armis muniti,
 illa Principis Apostolorum tessera
 tari: *Obedire oportet Deo magis, quam ho-*
nibus; animosè provocati, generose
tra impietatem dimicantes, gloriose
vincentes, Martyrij, & Doctoratus
fectæque Obedientiæ laureas
consecuti.

XIV. Quapropter MONOPES

LE finaliter ad te jam meus sermo
 tur, qui abrenuncians propria voluntate
 mino Christo vero Regi militaturus, Obedi-
 entia Religiosæ fortissima atque
 arma assumpsisti: nec non ad te
 L O T H E E, qui non solum in
 SS. Ordinibus Episcopo interrogatus
 Promittis mihi & successoribus meis
 verentiam & Obedientiam; respondisti
 Promitto; sed etiam sanctæ Ecclesiæ
 nonibus & Decretis, tuam personam
 officia, & functiones concernentes

Sacerdotes
 pro Religio-
 ne, obedi-
 entia & ve-
 ritate Mar-
 tyres.

Obedientia
 est Marty-
 rum tesse-
 ra.

Actor 5.
 20.

Ex prolog.
 Reg. S. Be-
 ned.

Clerici in
 Ordinatione
 promittunt
 Episcopo
 obedientiam.

obedire teneris; quatenus consideretis uterque statum, quem assumpsistis, dignitatem atque felicitatem, quas assecuti estis, vocacionis gratiam, quâ Vos Deus ter Opt. dignatus est, pactum, quod spondidistis, fœdus, quod pepigistis, conditionē, quam elegistis, & Obedientie characterem, quo estis signati; & discute propter Deum Superioribus vestris subesse; *quando omnipotens & altissimus, qui cuncta creavit ex nihilo, se homini propter vos humiliter subiecit.* Alias Inobedientiam damnatio in iudicio Dei ignis æterni tormenta sustinebit, qui Ecclesiastica decreta, sive sua Religiosa statuta neglexerit.

Hortatio
ad illam.

Genf. l. 3.
c. 13. n. 1.

S Clemens
Epist. 1.

MEDITATIO XXIII.

De Gradibus, Moti-vis, & Conditionibus virtutis Obedientia.

Primus humilitatis gradus est, Obedientia sine mora. Hæc convenit his, qui &c. *Regul. c. 52.*
mox, ut aliquid à majore imperatum fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo.

Prælud. Imaginare tibi Abraham, *Gen. 22.*
gravissimo Dei mandato immolandi proprium filium, unicum, & charissimum, de nocte, sine mora, discussione,

Aa 4

ne,